

за Духа Божий, хипотезитѣ за човѣшкия умъ, за човѣшкото сърце, за човѣшката душа, хипотезата за човѣшката кръвъ, както и за самия човѣкъ. Всичко това е все хипотези. Е, кждѣ е този човѣкъ, я ми кажете! Ще кажете: ето този, когото виждаме, че ни говори, той е реалниятъ човѣкъ. Хубаво. утрѣ този човѣкъ се стопи като ледъ. Я ми кажете, дѣ ще намѣря този реалниятъ човѣкъ? Ние вѣрваме въ хората, но кога? Докато хората не съществуватъ, ние вѣрваме въ тѣхъ, но когато хората почнатъ да съществуватъ, ние не вѣрваме вече въ тѣхъ. Когато водата замръзне, ние казваме, че по нея може да се ходи, вѣрваме въ нея. Но утрѣ, когато ледътъ се стопи, казваме, че той е изчезналъ. Не, самата вода е минала въ ледъ, минала е отъ едно състояние въ друго — нищо повече. Течното състояние е естественото състояние на водата, а ледътъ, това е едно хипотетическо състояние на водата. Кога се е образувалъ ледътъ въ свѣта? — Когато земята е изгубила своята естествена топлина на полюситѣ си. Слѣдователно, отъ липсата на топлина по полюситѣ на земята се образувалъ леда. Единъ день, когато земята придобие тази си естествена топлина, ледътъ ще изчезне и нито поменъ нѣма да остане отъ него. Питамъ ви: тогава дѣ ще търсите този ледъ? — Ще го търсите въ водата. Водата считамъ като символъ на живота, защото животътъ се намира въ сѣщо такава състояние, въ каквото и водата. Думата „вода“ не е българска. Тя не може да се прѣведе. Отъ какво произлиза думата вода? Отъ „вади“ ли? Не, тя е една отъ много съдържателнитѣ думи, която не може да се прѣ